

SCHRIFTMEDITATIE

"...en de kracht Zijner opstanding".

Filippenzen 3:10b

De Heere Jezus heeft alles gedaan: Hij heeft geleden en gestreden; Hij is gestorven en begraven; Hij is opgestaan uit de doden en opgevaren ten hemel.

De apostel Paulus schrijft aan de Filippenzen van Zijn begeerte om deze Zaligmaker meer en meer te mogen leren kennen. Met dit "kennen" bedoelt de apostel niet een verstandelijke kennisname van de Heilsfeiten.

Nee, de apostel begeert hier de geloofservaring en de bevinding aan Christus in de praktijk van het leven. In dit opzicht voelt de apostel zich nooit uitgeleerd. Het staat voor hem in het teken van "wij kennen ten dele".

Nu begeert de apostel te kennen "de kracht van Zijn opstanding".

Maar de apostel kende toch de kracht van Christus' opstanding? Hij was toch uit de dood in het leven gebracht? Hij geloofde toch in de Naam van de Zoon God? Hij was toch als een vuurbrand uit het vuur gerukt? Dit waren toch de blijken van de kracht van Christus' opstanding? Zeker wel. Maar, als de Opgestane ons nu eens zou laten zitten? Wat zouden we dan geloven? Zouden we iets waar kunnen maken? Wij zijn toch vleselijke zondaren? Bedenkers van de dingen die beneden zijn?

De kracht van Zijn opstanding. Wat is dat voor een kracht? Het is de kracht van de Vader. De kracht van Zijn rechtvaardigheid.

Met grote kracht betuigde de Vader in de opwekking van Zijn Zoon de aangebrachte gerechtigheid. De Vader gaf hierbij te kennen: "Het is alles zeer goed, wat Gij volbracht hebt, Mijn Zoon".

Al de deugden van de Vader zijn verheerlijkt.

Daar kwamen wij niet aan te pas. De Heere Jezus heeft alles alleen gedaan.

De kracht van de Vader verheerlijkt zich nu in de opwekking van Zijn heilig Kind Jezus.

De kracht van de Vader verheerlijkt zich ook in de opwekking van dode zondaren. In de opstanding van Christus komt ook openbaar de kracht van de Heilige Geest: "En indien de Geest desgenen die Jezus uit de doden opgewekt heeft in u woont, zo zal Hij, die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw stervende lichamen levend maken door Zijn Geest, die in u woont. (Romeinen 8:11).

De Heilige Geest zweefde levenwekkend boven het graf van Christus. De Geest is het die levend maakt.

In de opstanding van Christus komt mede openbaar de grote kracht en majesteit van Hem, Die is opgestaan. Jezus' Goddelijke kracht bewerkt mede de verbreking van alle kluisters van de dood. Hij is de opstanding en het leven. Hij treedt naar buiten als Overwinnaar van dood, hel en graf.

Wat begeert de apostel nu te kennen?

De kracht van Jezus' opstanding.

Wat is dat voor een kennen?

Het is een kennen in geloof, hoop en liefde.

Wij hebben geen kracht en moed. Iedere dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad. Doodswerkingen komen in ons openbaar. Dat geeft telkens nieuwe nood. Ons bestaan lijkt wel een graf. "Wat is een mens, die een made is en des mensenkind, die een worm is?" (Job 25:6)

Hoe kom ik toch uit de kuil?

Lieve Jezus, geef mij te kennen de kracht van Uw heerlijke opstanding uit de doden. Opdat ik het er voor houde dat ik met U gekruisigd, gestorven en opgestaan ben. Ja, Heere Jezus, dat wereld, duivel en zonde mij niet regeren. Dat U mij regeren.

Dat ik altijd uit mijn dood mag opstaan om Uw vriendelijk aangezicht te aanschouwen in gerechtigheid. Dat ik de kracht van Uw opstanding moge kenne, Heere, door nooit te rusten in mijn gerechtigheid.

Die zijn slechts een wegwerpelijk kleed.

Dat ik moge opstaan, grote Koning, uit dit graf, om de Zon der gerechtigheid te mogen aanschouwen.

Heere God, doe mij die kracht ervaren tot een voortdurende opstanding uit het graf van mijn verdoemelijk ongeloof. Want in dit ongeloof houd ik mijzelf en al mijn ellenden voor waar en U voor een leugenaar.

Door de kracht van Uw opstanding roep ik echter tegen alles in: "Heere Jezus, ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp".

Door die opstandingskracht zie ik U - toornende Rechter - om Christus' wil als mijn God en Vader.

Door die kracht verblijd ik mij in Uw eeuwig welbehagen in Christus, tot en over doemelingen.

De kracht van Zijn opstandeling in het graf van liefdeloosheid.

Zal de dood U liefhebben? Zal in het graf Uw lof weerklinken?

Nee Heere, ik weet: de dood zal U niet prijzen, de dode zal niet liefhebben. Maar toch, o Heere, door de kracht van Uw opstanding barsten steenrotsen open en worden bergen verzet. In de gescheurde rotsen druppen de hemelen van boven. Daar klinkt Uw lof: "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad".

Nu zal mijn ziel, nu zullen al mijn zinnen
o God, mijn sterkt, U hartelijk beminnen...

De kracht van Uw opstanding in het graf van mijn hopeloosheid.

De wanden van mijn graf zijn hopeloos sterk en zwart.

Wat zie ik toch voor hoopgevends?

Waarom o God, zijn wij in eeuwigheid...

De kracht van Zijn opstanding...

De Heilige Geest betuigt het ons ook: "De hoop die gezien wordt is geen hoop; indien wij het zien, waarom zouden wij het ook hopen?"

Maar nu verwachten wij het met lijdzaamheid.

De hoop beschaamt niet omdat de liefde Gods in onze harten is uitgestort. Hoop op God.

Hij is een God van volkomen zaligheid.

Buiten en zonder de kracht van Zijn opstanding is alleen donkere nacht en omkomen.

Buiten dat blijft ons graf eeuwig dicht. De steen is zeer groot.

Door de kracht van Zijn opstanding wordt in alle duisternis en doodsschaduw ervaren: "Want niemand van ons leeft zichzelf en niemand sterft zichzelf; want hetzij dat wij leven, wij leven de Heere, hetzij dat wij sterven, wij sterven de Heere; hetzij dan dat wij leven, hetzij dan dat wij sterven, wij zijn des Heeren". (Romeinen 14:7 en 8)

Zo weten dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, die gij gekruisigd hebt. (Handelingen 2)

De kracht van Zijn opstanding is een eeuwige, onveranderlijke, Goddelijke kracht.

Van deze kracht zong de dichter:

Gods rechterhand is hoog verheven;
Des HEEREN sterke rechterhand
Doet door haar daan de wereld beven,
Houdt door haar kracht Gods volk in stand.
Ik zal door 's vijands zwaard niet sterven,
Maar leven, en des HEEREN daan,
Waardoor wij zoveel heil verwerven,
Elk, tot Zijn eer, doen gadeslaan.   Psalm 118:8.   D.C.O.

BLADVULLING

Een tiental jaren geleden werd in Oost-Duitsland de volgende geloofsbelijdenis verspreid:

"Ik geloof in de mens, de almachtige, schepper van alle werken.

En in de techniek, die alles beheerst; die ontvangen is van de menselijke geest, geboren uit de wetenschap; die geleden heeft onder de achterstand, opgestaan is in onze tijd, tot de hoogste waarde verheven; zodat zij eens oordelen zal de levenden en de doden volken.

Ik geloof in de goede geest in de mens; in de heersende klasse; de gemeenschap der mensen die van goeden wille zijn; in een beter leven, een heerlijke toekomst en het eeuwig voortbestaan van de materie".

Maar:

"Die in de hemel woont zal lachen; de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreke in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken".

Psalm 2